

Michał Sobierajski, Część

Idę przez most
Samochodowy huk zagłusza każdą myśl
Na niebie powoli blednie mozaika blizn

Jak Ziemia wokół obracam się
Na koniec dnia siebie znów oddaję część
Najlepszą część

Zmieniamy kształt
Poręcze miast pokrywa rdza
W pociągach marzną resztki sił
Bezimienny szary tłum ciał
Tunele samotności biegną w górę, w dół
Inny szlak, lecz kur ten sam

Jak Ziemia wokół obracam się
Na koniec dnia siebie oddajemy część
Najlepszą część
Na koniec dnia siebie oddajemy część

Idę przez most
Samochodowy huk zagłusza każdą myśl